

Wij moeten Jezus volgen...

Waarom word ik toch altijd een beetje kriegelig van deze, tegenwoordig veel gehoorde zin? Het is moeilijk om de vinger erachter te krijgen waar mijn irritatie vandaan komt. Want Jezus volgen, dat willen we toch allemaal? Is het de druk van het 'moeten'? Of gaat het een steek dieper?

Terwijl ik hierover nadacht, kwam ik een verhelderend stukje tegen in het *Woordenboek voor Bijbellezers*: 'In reactie op een rooms-katholieke praktijk, die eenzijdige nadruk legde op de imitatie van Jezus als menselijke mogelijkheid, heeft de traditie van de Reformatie zelden goed weg geweten met een positieve invulling van dit bijbelse kernbegrip.' Dat is het. Jezus de Heer, Gods zoon, onze verlosser en heiland, kan ik, zondig mens, Hem navolgen?

In het Oude Testament wordt de term 'navolgen' vooral gebruikt voor het nalopen van vreemde goden door het volk Israël. Maar de gedachte van de navolging van Jahwe kent Israël wel. 'Wees heilig, want ik ben heilig' (Lev. 11:44). God is barmhartig, betoon dus ook barmhartigheid ten opzichte van uw broeders. Hij komt op voor vreemdelingen, weduwen en wezen, ook u moet hun uw liefde bewijzen. Dat zijn bekende begrippen uit het OT. Zo onderwijst Jezus eveneens zijn discipelen in de Bergrede. Achter Hem komen betekent je kruis opnemen, jezelf verloochenen en zo Hem volgen. Ook Paulus roept zijn lezers herhaaldelijk op om navolgers van het goede te zijn.

In het Grieks wordt een woordcombinatie gebruikt die letterlijk betekent: zichtbare afdruk. In deze wereld die talloze goden en idolen naloopt, presenteren christenen zich als navolgers, als een zichtbare afdruk van Jezus, die Heer is in de hemel en op de aarde.

Als ik er zo over lees en nadenk, valt alle irritatie weg. Jezus volgen is voluit leven uit dankbaarheid. Voor Hem.

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond